

Artikel in de Regiobode van 24 januari 2006.

Een weekje stage in Ghana voor jongens De Tender

DIEREN – Zes jongens in de leeftijd van vijftien tot achttien jaar, twee docenten en drie begeleiders vertrekken op 15 april voor een week naar Ghana om daar een school op te knappen. Dit allemaal in het kader van een uniek stageproject voor deze leerlingen van De Tender, school voor praktijkonderwijs in Dieren.

De reis is een initiatief van de stichting Emefa, die is opgericht door opticien Hans Polman uit Velp. Hij verzamelt al vele jaren brillen en monturen in, die naar Afrika worden gestuurd. “De brillen stuurde ik naar Ghana, waar pater Sjef Cramers al bijna veertig jaar allemaal brillenwinkeltjes opzet. Het leek me leuk om eens te kijken waar al onze oude brillen en monturen eigenlijk naartoe gingen”, aldus Polman. Na een eerste bezoek aan het stadje Ketta, waar Cramers werkzaam is, volgden vele meer en ontstond het idee voor een volgend project.

Junior School

De Junior School, zeg maar basisschool, in Ketta staat er verwaarloosd bij. Polman vatte het idee op het schoolgebouw op te knappen en dacht daarbij al gauw aan De Tender, niet toevallig de school van zijn zoon Mike. Directeur Ferry de Gier was meteen enthousiast: “Zo’n buitenkans laat ik me niet snel ontgaan”, lacht hij. “Het leek me meteen hartstikke gaaf en na een poosje konden we alle mitsen en maren van tafel vegen. Het is voor de jongens een unieke kans, maar voor mij zeker ook. Ik kijk er naar uit om aan de slag te gaan.”

Een brief ging de deur uit en zes enthousiaste jongens meldden zich voor deze bijzondere stage. Niet alleen Polmans zoon Mike uit Rozendaal gaat graag in de Junior School aan de slag. Zijn schoolgenootjes Jurn van Apeldoorn en Roy Verhoef uit Spankeren, Lesley van Dongeren uit Zutphen, Wiegert Onderwaater uit Olburgen en Mark Rekswinkel uit Rheden kijken allemaal uit naar dit bijzondere avontuur. De meesten zijn nog nooit zo ver weg geweest en zien het als een kans die je maar één keer krijgt. “Mijn moeder zei meteen: je moet gaan!”, vertelt Lesley. “Ik heb er veel zin in. Dit maak je niet nog een keer mee.”

Mike Polman is al eens met zijn vader mee geweest en kent de situatie in Ghana. Hij schat in dat het wel afzien zal worden. “Het is daar erg warm en we werken daar pal in de zon”, vertelt hij. “Maar ik denk dat we ook een hoop plezier gaan hebben.”

Het dak eraf

Er zal hard gewerkt moeten worden. Na een dag acclimatiseren in de vochtige warmte, wordt de groep de volgende dag al ’s ochtends vroeg op de steigers verwacht om het dak te slopen. Dit is met een paar uur gebeurd, dan volgt de wederopbouw. Binnen een week moet het nieuwe dak erop zitten, de school opgeknapt zijn en alles van een frisse lik verf voorzien. De jongens krijgen bij het werk hulp van lokale timmerlieden, maar ook van hun eigen docent techniek, Teun Teunissen. Hoe het werk zal verlopen weet hij nog niet. “We moeten werken met lokaal materiaal en gereedschap. Of dat elektrisch is, geen idee. Misschien moeten we alles wel met de hand doen.”

Ondertussen beginnen de voorbereidingen echt concreet te worden. Voor de jongens zelf begint het nu pas echt te leven. Ze beginnen zich in te lezen in het land en kijken uit naar de reis. “Het lijkt me mooi iets van de andere cultuur mee te maken”, zegt Jurn. Roy vindt het mooi iets voor het goede doel te kunnen doen. “Het zal wel een cultuurshock worden voor de jongens”, denkt Ap Lammers, voorzitter van de stichting Emefa en tevens begeleider tijdens de reis. Hij is al eens naar Ghana geweest om de situatie te bekijken. “Niet alleen wordt het

wennen qua temperatuur, maar de leefomstandigheden zijn daar zo anders. Wij zitten dan in een fijn hotel, maar ze zullen toch behoorlijk wat armoede zien. Toch denk ik dat we een hele leuke tijd tegemoet zien. Er wordt niet alleen gewerkt, er moet ook tijd zijn voor wat cultuur en ontspanning.”

Foto:
De zes leerlingen met hun begeleiders – foto Linda Peppelman